

instančního, nýbrž nutno výrok onen pokládati za výrok min. vnitra samého vyneseny ústy jeho povolaného a splnomocněného k tomu substituta.

Pokud jde o věc samou, není stížnost důvodná.

St-l zdůrazňuje a zakládá nárok na započtení válečných pololetí na tom, že byl v r. 1914 a 1916 aspoň po šest měsíců v advokátní službě, že služba tato jest rovnocenná službě státní a jest postavena na roveň veřejné službě ve smyslu § 4 zák. z 28. července 1919 č. 457 Sb. a že tím je splněna podmínka pro započtení válečných pololetí.

Nss vyslovil již v nálezu Boh. 1191 adm., na nějž se dle § 44 jedn. řádu poukazuje, že za službu veřejné na roveň postavenou jest pokládati jen takovou službu, která byla službě veřejné na roveň postavena platnou normou jako na př. služba kancelářských oficiantů a jiných zřízenců, jichž služba dosud rázu soukromoprávního byla zákonem prohlášena za službu státní. Služba advokátní nebyla však dosud žádnou platnou normou postavena na roveň službě veřejné.

Nebyla-li tedy válečná pololetí ztrávená st-lem v této službě nař. rozhodnutím připočtena pro postup do vyšších požitků, nebylo tímto rozhodnutím dotčeno subjektivní právo st-lovo (§ 2 zák. o ss) a bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2173.

Řízení před nss-em. — Administrativní řízení. — Sirotčí věci (Slovensko): I. Nepodá-li úřad ani odvodního spisu ani nepředloží správní spisy, musí nss svému rozhodnutí položit za základ skutkové okolnosti stížností tvrzené. — II. Kdo rozhoduje o povolení exekuce pro alimentální náklady dítěte?

(Nález ze dne 31. března 1923 č. 2777.)

Prejudikatura: ad I. Boh. 1762, 2148 adm.

Věc: Alexandrová B-ová proti ministru československé republiky s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě o exekuční útraty.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad toto:

Sirotská vrchnost města Bratislavy výměrem z 1. června 1921 nařídila exekuci proti Alexandru B. pro alimentální náklady dítěte, nikoli však stran útrat advokáta. Správní výbor města Bratislavy výměrem z 11. října 1921 schválil ono rozhodnutí sirotčí vrchnosti. Odvolání, správně revisní žádost A. B-ové, podanou do toho výroku, pokud domáhá se jí zrušení oněch výměrů, zamítl ministr pro Slov. rozhodnutím z 8. července 1922 jako neodůvodněnou. Pro rozhodnutí to byla směrodatnou úvaha, že podle § 36 zák. čl. I. z 1911 posouzení advokátních útrat náleží do kompetence okresních soudů.

O stížnosti do výroku toho podané uvažil nss takto:

Žal. úřad nepodal odvodního spisu, ani nepředložil spisů, ač byl k tomu opětovně vyzván a upozorněn, že jinak rozhodnuto bude bez

zřetele na správní spisy, pouze na základě obsahu stížnosti a přednesu při případném ústním líčení.

Poněvadž úřad nepopřel skutkových okolností uvedených ve stížnosti, jež mu byla sdělena, ani nevyvrátil jejich správnost spisy, vychází nss z předpokladu, že okolnosti ty odpovídají správním spisům a položil je za základ svého rozhodnutí.

Dle přednesené stížnosti šlo o vymáhání útrat právního zastoupení proti exekutovi spolu s kapitálem; odmítl-li žal. úřad st-lčino odvolání, poukázav k cit. § 36 zák. čl. I. z 1911, vyslovujícimu, že spory o odměnu a útraty advokátovy mohou býti vzneseny také na soud toho místa, kde byla kancelář advokátova v době zmocnění, čímž stanovena pouze odchylka od kompetenčního předpisu § 56 zák. čl. XXXIV z 1874, vycházel patrně z předpokladu, že v daném případě jde o takový spor.

Tento předpoklad však, jak patrně, odporoval by spisům, žal. úřad neměl tudíž pro svůj závěr dostatečného skutkového podkladu, pročež bylo zrušiti jeho výrok podle § 6 zák. o ss a přenechatí úřadu, aby hledě k vytknuté právě vadě nové rozhodnutí vydal.

Č. 2174.

Obecní úředníci: Kdo je vedoucím konceptním úředníkem?

(Nález ze dne 31. března 1923 č. 5102).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 504 adm.

V ě c: Řehoř L. v K. (adv. Dr. Otto Stein z Prahy) proti právnímu výboru v Praze (za zúčastněnou stranu obec K. — adv. Dr. Karel Schöppe z Ústí n./L.) o služební požitky vedoucího obecního úředníka konceptního.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Obecní zastupitelstvo v N.-K., upravujíc v sezení dne 29. března 1920 služební požitky st-le, od 1. února 1899 definitivního obecního tajemníka, podle zákona ze dne 23. července 1919 č. 443 Sb., přiznalo mu jako konceptnímu úředníku trvale ustanovenému základní služné rovnající se základnímu služnému 2. stupně IX. h. tř. státních úředníků a vyměřilo mu dle toho a hledíc k jeho 21leté služební době všecky příslušné požitky.

Odvolání st-lova, v nichž se domáhal jako vedoucí úředník konceptní základního služného odpovídajícího prvému stupni VIII. hodnostní třídy, byla pořadím instancí správních zamítnuta, na konec nař. rozhodnutím zsv-u z 3. prosince 1921 pro nedostatek předběžného vzdělání, jež po zákonu znemožňuje, aby se mohl st-l považovati za vedoucího úředníka.

Stížnost navrhuje zrušení nař. rozhodnutí pro nezákonnost. Prvá zákonná podmínka vymáhaného nároku vedoucího konceptního úředníka, totiž předběžná, po absolvovaných studiích právnických odbyta praxe konceptní, jest prý nahražena u st-le dle § 41, odst. 4 cit. zák. službou konceptní déle než 20letou, druhá podmínka, totiž požadavek právnické kvalifikace, prý odpadá dle § 6, odst. 2. cit. zák. u úředníků,